

Uradni vestnik Gorenjske

LETO: IX.

Številka 14

VSEBINA

PREDPISI SAMOUPRAVNIH ORGANOV

SKUPŠČINA SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA DELAVCEV KRANJ:

120. Sklep o prispevku zavarovanih oseb k stroškom za nekatere oblike zdravstvenega varstva (štev. 02-3/72-02/19 z dne 30. 5. 1972)
121. Sklep o spremembah in dopolnitvah pravilnika o uveljavljanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj (štev. 02-12/72-02/19 z dne 30. 5. 1972)
122. Navodila o predpisovanju, izdajanju in zaračunavanju zdravil in ostalega sanitetnega materiala, ki se predpisuje zavarovanim osebam (štev. 190-17/72-02/19)

PREDPISI OBCINSKIH SKUPŠČIN

OBCINA KRANJ

123. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o hišnem redu
124. Odlok o dopolnitvi odloka o javnem redu in miru v občini Kranj

OBCINA KAMNIK

125. Odlok o prispevku za uporabo mestnega ze mljišča

Predpisi samoupravnih organov

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj

120.

Na podlagi 1. odstavka 49. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS št. 26-147/70 in št. 51-1198/71) in 45. čl. statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj (Ur. l. SRS št. 45-499/70) je skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj na seji dne 30. 5. 1971 sprejela

SKLEP

o prispevku zavarovanih oseb k stroškom za nekatere oblike zdravstvenega varstva

1.

K posameznim vrstam zdravstvenih storitev, določenih v 45. členu statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj in s tem sklepom prispevajo zavarovane osebe pri zdravstvenih zavodih na območju te skupnosti:

- 1) Din 10,— za vsak obisk na domu na zahtevo zavarovane osebe
- 2) Din 10,— za vsak prvi pregled v specialistični ambulanti
- 3) Din 100,— za medicinsko intervencijo ob prekinitvi nosečnosti, ne glede na indikacije razen v primeru, ko gre za spontano prekinitve;
- 4) 50 % vseh stroškov pregledov in zdravljenja v prvih 5 dneh zaradi zastrupitve z alkoholom;
- 5) 50 % stroškov cepljenja, ki ni predpisano kot obvezno;
- 6) Din 5,— za vsako izdano zdravilo, ki se predpiše v breme skupnosti zdravstvenega zavarovanja, razen zdravila, za katere je potrebna neposredna intervencija strokovnega zdravstvenega delavca;
- 7) 25 % vseh stroškov za zobozdravstvene storitve in zobotehnične storitve, razen izdiranja zob;
- 8) Din 15,— za vsak prevoz z reševalnim vozilom ali kakim drugim vozilom;
- 9) K stroškom za protetična in ortotična sredstva, sanitarne pripomočke, očesne pripomočke, slušne pripomočke ter aparate za omožanje glasnega govora:

Din 50,— za protezo, ortopedski aparat za zgornje oz. spodnje okončine, kovinsko sandalo, ortopedski korzet, invalidski voziček, usnjene rokavice, steznik, usnjeno kapo, lasulje;

Din 40,— za navadne čevlje k protezi ali ortopedske čevlje do velikosti številke 35;

Din 70,— za enake čevlje številke nad 35;

Din 15,— za berglo ali bergli;

Din 20,— za vse vrste očesnih pripomočkov, razen za bifokalna očala;

Din 40,— za bifokalna očala;

Din 50,— za slušni aparat ali aparat za omožanje glasnega govora;

— trojni znesek, ki je predpisan kot prispevek za zdravila in za vsa druga protetična in ortotična sredstva, ki se lahko predpisujejo zavarovani osebi na stroške skupnosti zdravstvenega zavarovanja;

10) 20 % za pomoč gorske reševalne službe.

2.

Zavarovane osebe prispevajo k stroškom tudi v primerih, ko gre za obvezne oblike zdravstvenega varstva.

3.

Prispevka po tem sklepu ne plačajo zavarovane osebe:

- za storitve, ki spadajo pod obvezne oblike zdravstvenega varstva žensk v zvezi z nosečnostjo, porodom, materinstvom in kontracepcijo;
 - za storitve, zdravila in pripomočke, ki spadajo pod obvezno obliko popolnega zdravstvenega varstva novorojenčkov, dojenčkov, predšolskih, šolskih otrok, učencev v gospodarstvu in dijakov srednjih šol,
 - za storitve, zdravila in pripomočke, ki so zavarovancu potrebni v zvezi z nesrečo pri delu ali poklicno boleznijo;
 - za stalni kateter, vrečico za vodo, pas z vrečico za blato, kolostom in endotrahialne kanile.
- Prispevka pod 9. alineo 1. točke tega sklepa so oproščene zavarovane osebe tudi po dvojni ali večstranski amputaciji udov nad zapestjem ali nad gležnjem in osebe, ki imajo paraplegijo, triplegijo ali tetraplegijo.

Občine: Jesenice, Kamnik,
Kranj, Radovljica, Škofja
Loka in Tržič

4.

Vojaški vojni invalidi in borci — nosilci spominskega znaka 1941 so oproščeni plačevanja prispevkov k stroškom navedenim v tem sklepu.

5.

Upokojenci, ki prejemajo varstveni dodatek in socialni podpiranci ne plačajo prispevka za zdravila.

6.

Če znaša vrednost zdravila ali pripomočka manj kakor pavšalni prispevek po prvi točki tega sklepa, plača zavarovana oseba samo dejansko ceno.

Prispevek iz prve točke tega sklepa je dohodek zdravstvene organizacije, ki je storitev opravila oz. dobavila zdravilo ali drug pripomoček.

Za znesek prispevka zavarovane osebe se zmanjša cena storitve, zdravila ali pripomočka, oz. celotni znesek računa, ki bremeni sklad zdravstvenega zavarovanja te skupnosti.

7.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske, uporablja pa se od 1. 6. 1972.

S tem dnem preneha veljati sklep, ki ga je sprejela Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja Kranj, dne 27. 1. 1971.

Številka: 02-3/72-02/19

Kranj, dne 30. 5. 1972

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj
Predsednik
Niko Sedelj, l. r.

121.

Na podlagi 117. in 126. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Ur. list SRS št. 26/70) in na podlagi 94. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj, je skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj na svoji seji dne 30. 5. 1972 sprejela

SKLEP

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o uveljavljanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj

1.

Spremeni in dopolni se celotno poglavje 8) Zdravila in sanitetni material, tega pravilnika.

Spremeni se vrstni red členov, ki si sledijo takole:

17. člen

Zavarovanim osebam, za katere je plačnik sklad zdravstvenega zavarovanja, smejo predpisovati zdravila od skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj ali njenega organa pooblaščenim zdravnikom-posameznikom, zdravnikom-specialistom in dežurnim zdravnikom, kadar zavarovano osebo zdravijo, ostali zdravniki pa le, če so dolžni ali zaproseni nuditi nujno prvo (urgentno) pomoč.

Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo, če zavarovana oseba v nujnem primeru uveljavlja pravico do zdravila pri zdravniku izven območja (ki so pooblaščen od svojih skupnosti).

Drugi zdravniki na območju skupnosti (upokojeni zdravniki, zdravniki, ki delajo izključno v preventivi ali drugih ustanovah, lahko predpisujejo zdravila na recepte, v breme sklada skupnosti le po posebnem pooblastilu Izvršilnega odbora skupščine skupnosti.

Na teh receptih mora biti vedno oznaka »usluga«.

17. a člen

Zdravila se predpisujejo, izdajajo in zaračunavajo po določbah »Navodila o predpisovanju, izdajanju in zaračunavanju zdravil in ostalega sanitetnega materiala, ki se predpisuje zavarovanim osebam«, na predpisanem obrazcu recepta za zavarovane osebe.

18. člen

Zavarovana oseba je upravičena prvenstveno do domačih zdravil, če so ta zdravila na zalogi ter so enake sestave in učinka, kakor uvožena zdravila.

Če zavarovana oseba zahteva drugo dražje zdravilo, je dolžna plačati poleg prispevka zavarovanih oseb k stroškom za nekatere oblike zdravstvenega varstva še razliko v ceni.

18. a člen

Pri predpisovanju zdravil zavarovanim osebam so zdravniki dolžni:

1. predpisovati zdravila le s svojega delovnega področja, razen v nujnih ali izjemnih primerih,

2. predpisovati, če obstajajo enakovredna zdravila, cenejša zdravila,

3. pri predpisovanju dietnih preparatov, ki se v smislu zakona štejejo kot zdravila, označiti diagnozo,

4. pri predpisovanju zdravil s toksikomanogenim učinkom upoštevati v celoti »Navodilo o predpisovanju in izdajanju zdravil s toksikomanogenim učinkom« (Ur. l. FNRJ št. 26/61), še zlasti pa, da mora biti recept napisan v treh izvodih, od katerih eden ostane zdravstvenemu zavodu, dva pa dobi lekarna,

5. pri predpisovanju antibiotikov bolnikom, pri katerih (katerim) je potrebna daljša terapija, pripisati označbo »nesse est«, če količina predpisanega antibiotika presega količino, ki zadošča za 10 dni.

18. b člen

Zavarovanim osebam ni mogoče predpisovati:

1. zdravil, za katera v smislu zakona o prometu zdravil (Ur. l. SFRJ 15/65) ni dano dovoljenje, da smejo biti v prometu v Jugoslaviji (neregistrirana zdravila); izjemši tista neregistrirana zdravila, ki jih dobijo bolniki ambulantno kot nadaljevanje hospitalnega zdravljenja, vendar samo na podlagi utemeljenega mnenja predstojnika ustrezne klinike ali ustreznega oddelka zdravstvenega zavoda, če se ukvarja z znanstveno-raziskovalnim delom, če zdravljenje z registriranimi zdravili ni bilo uspešno;

2. zdravil, za katera je dano dovoljenje, da smejo biti v prometu, vendar samo za uporabo v ustreznih zavodih;

3. zdravil, katera se lahko uporabljajo samo pod stalnim nadzorstvom zdravnika v stacionarnih zdravstvenih zavodih;

4. kemičnih sredstev, ki se uporabljajo pri diagnostiki;

5. zdravil in zdravilnih sredstev (ampulirana in v drugih oblikah pripravljena zdravila za injiciranje), ki se uporabljajo ali dajejo neposredno pri nujni zdravniški pomoči ali pri katerih je nujna zdravnikova kontrola in zanje potrebna neposredna intervencija zdravstvenega delavca;

6. material, ki se uporablja v zdravstvenem zavodu za obvezovanje ran ali za trdo obvezo; izjemoma pa se sme predpisovati obvezilni material zavarovanim osebam na recepte, v primerih nadaljevanega kirurškega zdravljenja na domu, če bolnik ne more sam k zdravniku in če gre za večjo porabo obvezilnega materiala (postoperativna zdravljenja, razpadajoči karcinomi, fistulacije, anus praeternaturalis, decubitus itd.); v teh primerih se pripiše označba »za domačo nego«;

7. zdravil in zdravilnih sredstev, ki se uporabljajo v zdravstvenih zavodih s specialnimi napravami;

8. zdravil, ki jih dobivajo zavarovane osebe tisti čas, ko se zdravijo v stacionarnem zdravstvenem zavodu.

18. c člen

Na posamezen recept se sme predpisati tolikšna količina zdravila, da glede na bolnikovo stanje in naravo obolenja zadošča do naslednjega napovedanega zdravniškega pregleda. Ta količina:

1. pri akutnih obolenjih ali stanjih praviloma ne sme presegati količine, ki zadošča za 10 dni;

2. pri kroničnih obolenjih ali stanjih, ko gre za stalno uporabo posameznega zdravila, ne sme presegati količine, ki zadošča za 60 dni (kronični kardiopati, kronične hepatopatije, kronična vnetna revmatična obolenja, krvna obolenja, nevropsihiatrična obolenja, preventivno jemanje penicilina pri streptokoknih infekcijah, trajna terapija z urikozuricnimi sredstvi ipd.).

Če predpiše zdravnik večjo količino zdravila od količine, ki zadošča za 10 dni, mora zapisati v zdravstveni karton zavarovane osebe na kratko, kakaj je predpisal tolikšno količino zdravila.

3. »pri diabetikih in bolnikih s tuberkuloznim obolenjem ne sme presegati količine, ki zadošča za 60 dni«.

18. d člen

Farmacevt je dolžan izdati na receptu predpisano zdravilo, če recept vsebuje vse podatke iz člena 3, 5 in 6 in je tudi sicer sestavljen po določbah »Navodila o predpisovanju, izdajanju in zaračunavanju zdravil in ostalega sanitetnega materiala, ki se predpisujejo zavarovanim osebam«.

V slučajih, ko ni zadoščeno določbam prejšnjega odstavka, bo farmacevt ukrepal po 13. členu Navodila.

18. d člen

Na recept izdan po 17. členu tega pravilnika lahko zavarovane osebe dobijo zdravila v katerikoli lekarni na območju SFRJ.

Pri prevzemu zdravil so zavarovane osebe dolžne plačati prispevek zavarovanih oseb k stroškom za vsako prejeeto zdravilo v višini, ki je določeno s sklepom skupnosti za območje, na katerem se zdravilo prevzema.

20. člen

Če zavarovana oseba ne more nabaviti v lekarni svojega območja ali v območju SFRJ zdravil, za katera je dano dovoljenje, da so v prometu v Jugoslaviji, lahko taka zdravila nabavi v inozemstvu. V tem primeru skupnost zavarovanih oseb povrne stroške za to zdravilo po nabavni ceni v inozemstvu, preračunano v jugoslovansko valuto po uradnem tečaju. Tudi v tem primeru je zavarovana oseba dolžna plačati prispevek zavarovanih oseb k stroškom za posamezno zdravilo.

21. člen

Zavarovana oseba ima pravico do povračila stroškov za neregistrirana zdravila, nabavljena doma ali v tujini le v izjemnih primerih, če so bila vsa uporabljena zdravila brezuspešna.

Pred povračilom stroškov mora zavarovana oseba priskrbeti priporočilo oddelka bolnišnice, ki je pooblaščen za preizkušanje novih zdravil in mnenje zdravniške komisije.

II.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1.6.1972 dalje.

S tem dnem preneha veljati poglavje č) »zdravila in sanitetni materiali«, čl. od 17. do 21. Pravilnika o uveljavljanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj številka 02-7/70-02/19 z dne 4.12.1970.

Številka: 02-12/72-02/19
Kranj, dne 30. 5. 1972

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj
Predsednik
N'ko Sedej, l. r.

122.

Na podlagi 47. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Ur. l. SRS, št. 26/70), 43. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj (Ur. l. SRS, št. 45/70) in Pravilnika o uveljavljanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj (Ur. list SRS št. 45/70) je skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj na seji dne 30. 5. 1972 sprejela

NAVODILO

o predpisovanju, izdajanju in zaračunavanju zdravil in ostalega sanitetnega materiala, ki se predpisujejo zavarovanim osebam

1. člen

Predpisovanje, izdajanje in zaračunavanje zdravil zavarovanim osebam, ki uveljavljajo pravice iz zdravstvenega zavarovanja, na račun sklada zdravstvenega zavarovanja, je določeno s tem navodilom.

DOLŽNOSTI ZDRAVNIKA IN ZDRAVSTVENEGA ZAVODA (PREDPISOVANJE ZDRAVIL)

2. člen

Zdravila smejo predpisovati samo zdravniki in zobozdravniki, ki imajo pravico samostojno opravljati svoj poklic.

Predpisovanje zavarovanim osebam je precizirano v 17. členu in naslednjih »Pravilnika o uveljavljanju pravic iz zdravst. zavarovanja delavcev Kranj«.

3. člen

Zdravila in drugi sanitetni material se predpisujejo na predpisanem obrazcu recepta za zavarovane osebe in mora vsebovati naslednje podatke in označbe:

1. obliko zdravstvenega varstva (označbe: »O« — obvezno, »D« — dodatno in »N« — nezdodno),

2. naziv skupnosti zdravstvenega zavarovanja, ki je plačnik za izdano zdravilo,

3. registrsko številko delovne organizacije (pod katero je ta vpisana v register zavezancev prispevka),

4. naziv države, če je zavarovan po konvenciji,

5. priimek in ime zavarovanca in letnico rojstva,

6. ime in sorodstveno razmerje družinskega člana ter letnica rojstva; pri otrocih do 2 let, starost v mesecih,

7. naslov bolnika (kraj, ulica, hišna številka),

8. vrsto zavarovane osebe (čl. 14 do 19. in čl. 27 do 31 Zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva),

9. kraj, kjer je bil in datum, ko je bil izdan recept,

10. štampiljka zdravstvene delovne organizacije,

11. imensko štampiljko in podpis zdravnika.

Prazni srednji del obrazca služi za predpis zdravila ali sanitetnega materiala, prostor ob levem robu pa za pripis lekarnarja-farmacevta (cene in ostalih obveznih označb v zvezi s pripravo in izdajo zdravila).

Podatki in druge označbe se vpisujejo oz. vnašajo v ustrezne rubrike obrazca recepta. Podatki morajo biti istovetni z onimi v zdravstveni izkaznici oz. njenem vložku.

Z obrazci na recepte oskrbuje pooblaščen zdravnik zdravstveni zavod, v katerem delajo. Ta s svojim pečatom tudi overovi obrazce. Izročanje podpisanih blanco receptnih obrazcev drugemu zdravniku ni dovoljeno; za posledice, ki iz tega nastanejo, odgovarjata po splošnih predpisih oba prizadeta zdravnik.

4. člen

Recept je sodno medicinski dokument, zato mora biti čitljivo napisan s črnilom, kopirnimi svinčnikom, kemičnim svinčnikom ali pisalnim strojem.

Na istem obrazcu recepta so lahko napisana zdravila samo za eno osebo in za isto obliko zdravstvenega varstva (čl. 3, točka 1).

3. člen

Predpis zdravila (magistralnega ali gotovega) ali sanitetnega materiala mora vsebovati:

a) naziv zdravila (sestavin oz. gotovega zdravila),

b) njegovo farmacevtsko obliko (tablete, čepki, pilule, raztopina itd.),

c) njegovo jakost (sestavin oz. gotovega zdravila),

d) količino zdravila (oz. sestavin) ali velikost pakiranja,

e) navodilo za izdelavo in opremo zdravila,

f) sporočilo lekarnarju za označitev navodila, kako (koliko, kdaj, kako) naj se zdravilo uporablja (= signatura).

Predpis zdravila s toksikomanogenim delovanjem mora upoštevati tudi vse zahteve, ki jih precizira »Navodilo o predpisovanju, in izdajanju zdravil s toksikomanogenim učinkom« (Ur. l. FNRJ, št. 26/61).

(Tako zdravilo mora biti predpisano na treh obrazcih recepta, od katerih eden ostane zdravstvenemu zavodu, dva pa dobi lekarna in ji eden služi za lastno evidenco, drugi pa za obračun s KZSZ).

Nazivi zdravil se lahko skrajšujejo le na način, ki ga določa farmakopeja SFRJ, ali pa na način, ki farmacevta ne more spraviti v zmotno.

Navodilo za uporabo zdravila mora biti kratko, jasno in razumljivo tako glede količine, kakor tudi načina uporabe oz. jemanja. Zlasti pri zdravilih močnejšega delovanja ni dopustna poenostavitve »po navodilu«.

6. člen

Teže v gramih in volumni v kubičnih centimetrih se označujejo z arabskimi, število pilul, tablet, kapsul, kapljic in podobno pa z rimskimi številkami.

Če želi zdravnik pri predpisu zdravila prekoračiti maksimalno dozo, ki je določena v farmakopeji SFRJ ali v drugih predpisih, jo mora označiti tudi z besedami, pristaviti poleg nje klicaj (!), in se poleg klicaja podpisati.

Če se predpiše gotovo zdravilo, ki je v prometu v originalnem zavrtku (škaf, tuba, steklenica), je treba označiti število takih zavrtkov z rimskimi številkami in če jih je več kot eden tudi z besedo v oklepaju. Izjemoma se antibiotiki predpisujejo (razen tekočin) v številu tablet, kapsul, svečk z rimskimi številkami, ne pa v številu pakiranj.

Če je gotovo zdravilo v prometu, v raznih oblikah, jakostih in količinah (velikostih pakiranja), je treba označiti tudi obliko, jakost in količino.

7. člen

Predpisano zdravilo je zdravnik dolžan vpisati v zdravstveni karton zavarovane osebe in sicer njegov naziv, jakost in količino zdravila ter navodilo za uporabo.

8. člen

Zdravila, ki so naštet v 2. do 8. točki 18. b. člena Pravilnika o uveljavljanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj, preskrbuje zdravstveni zavod, razen v 6. točki 18. b. člena navedene izjeme.

Kadar gre za nujen primer, pa zdravstveni zavod ne more preskrbeti zdravila iz 5. točke 18. b. člena omenjenega pravilnika, ga predpiše zdravnik na obrazcu recepta, ki pa v tem primeru predstavlja naročilnico zdravstvenega zavoda. Zato se na vrhu obrazca napiše označba »naročilnica«. Lekarna takšne recepte obračunava direktno zdravstvenemu zavodu.

9. člen

Pravice zavarovanih oseb v zvezi z zdravili in dolžnosti zdravnika pri predpisovanju zdravil so določene v 17., 17. a, 18., 18. a, 18. b, 18. c členu »Pravilnika o uveljavljanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj«.

10. člen

Če je zaradi narave bolezni potrebno takoj izdati zdravilo, bo zdravnik to sporočil lekararju z označbo »nujno«, »cito«, »statim« ali »periculum in mora«. Na obrazcu pa označi tudi, ob kateri uri je bil recept napisan.

11. člen

Lekarna bo zavrnila izdajo zdravila, v kolikor ne bo zdravnik pri predpisovanju upošteval vsa določila od 2. člena do 10. člena razen izjem, ki jih določajo 13. in 14. člen.

DOLŽNOSTI FARMACEVTA IN LEKARNE (IZDAJANJE IN ZARACUNAVANJE ZDRAVIL)

12. člen

Zdravila in drugi sanitetni material sme izdati in zaračunavati strokovno osebje lekarne (farmacevt ali farmacevtski tehnik).

13. člen

Farmacevt je dolžan izdati na receptu predpisano zdravilo, če recept vsebuje vse podatke iz člena 3, 5 in 6 in je tudi sicer sestavljen po določbah tega navodila. Na recept, ki je označen kot nujen, mora takoj izdati zdravilo.

Zdravila pa ne sme izdati, če ni zadoščeno prvemu odstavku tega člena, še zlasti pa ne:

1. če manjkajo potrebni podatke in označbe,
2. če predpis zdravila ni jasen,

3. če so predpisane sestavine ali zdravila nezdržljive,

4. če je navodilo o uporabi zdravila nepopolno,

5. če je pri zdravilu močnega učinka prekoračena dovoljena doza in poleg ni predpisanih označb (člen 6, drugi odstavek),

6. če pri predpisanim zdravilu s toksikomonomogenim delovanjem niso upoštewane vse zahteve, ki jih precizira »Navodilo o predpisovanju in izdajanju zdravil s toksikomonomogenim učinkom«, še zlasti pa, če je recept popravljen ali je enkratna dovoljena količina prekoračena, če je preteklo več kot 3 dni od dneva, ko je bilo zdravilo predpisano (in če ni zdravilo napisano na dveh obrazcih recepta),

7. če je preteklo več kot 14 dni oz. za antibiotike 2 dni, od dneva predpisa zdravila,

8. če je preteklo več kot 5 ur od izdaje po členu 10 tega navodila.

14. člen

V slučajih iz 13. člena, ki so vezani na 3. člen, je farmacevt dolžan opozoriti zdravnika na primeren način na ugotovljene pomanjkljivosti in se z njim sporazumeti o spremembi ali dopolnitvi le-teh.

Če tak sporazum ni mogoč (npr. zdravnik, ki je recept izdal, je v drugem kraju ali republiki) oz. niso upoštewane določbe 5. in 6. člena (predpis zdravila), je postopek farmacevta naslednji:

a) če predpis zdravila ni jasen, vrne na primeren način recept zdravniku s potrebnim pojasnilom (oz. zahtevo po dopolnitvi),

b) če predpis zdravila ni jasen, recept pa je označen kot »nujen« ali pa se da iz njegove vsebine sklepati, da je zdravilo nujno potrebno, lahko izda predpisano zdravilo po lastni presoji, zlasti glede njegove farmacevtske oblike in navodila, kako naj se zdravilo uporablja. Glede količine zdravila in njegove jakosti pa bo formalno izdal najmanjše pakiranje in najmanj močno zdravilo. Manjkajoče oz. po lastni presoji določene označbe zapiše na recept,

c) če so predpisane sestavine ali zdravila medsebojno nezdržljive, izda zdravilo, ki je pripravljeno na osnovi priznanih znanstvenih načel in veljavnih predpisov in izvršene popravke vpiše na recept,

d) če je na receptu predpisano zdravilo, v katerem so prekoračene maksimalne doze (enkratne — posamezne ali dnevne) in zdravnik tega ni označil po predpisu (6. člen), izda zdravilo v srednji terapevtski dozi, popravke pa označi na receptu in o tem naknadno obvesti zdravnika.

15. člen

Če lekarna nima predpisanega zdravila, lahko izda zdravilo enake sestave (enako paralelno zdravilo), ali pa zdravilo podobne sestave (slično paralelno zdravilo), vendar šele po pred-

hodnem sporazumu z zdravnikom. Tako nadomestitev mora farmacevt označiti na receptu.

V kolikor posvetovanje z zdravnikom ni možno, izda farmacevt lahko le zdravilo enake sestave, po lastni presoji in s prevzemom odgovornosti za posledice, ki lahko iz tega nastanejo, pa tudi zdravilo podobne sestave. Tudi v tem primeru mora farmacevt označiti nadomestitev.

16. člen

Preden, ali ko izda zdravilo, je farmacevt dolžan na recept:

1. pritisniti pečat lekarne,

2. vpisati datum, ko je bilo zdravilo pripravljeno,

3. vpisati katerokoli od sprememb, ki jih je naredil ob pripravi ali izdaji zdravila, kot to zahtevajo veljavni predpisi,

4. vpisati ceno zdravila (cene sestavin in za opravljeno delo),

5. se podpisati.

Recepti, na katerih so predpisana zdravila po vrednosti višja od zneska samoprispevka, služijo lekarni (oz. zdravstvenemu zavodu) za obračunavanje s skupnostjo zdravstvenega zavarovanja tako, kot je to določeno z medsebojno pogodbo.

17. člen

Za ostalo strokovno in tehnično manipulacijo z zdravili pri pripravi in izdaji (oprema, signatura, kontrola uporabnosti, stopnja čistote in podobno), so veljavni vsi obstoječi predpisi o pripravi in izdajanju zdravil (npr. Navodilo o predpisovanju in izdajanju zdravil, Ur. list FLRJ, št. 2/56).

18. člen

KZSZ bo pri obračunu zavrnil vse tiste recepte, ki ne bodo izpolnjeni v skladu z določbami tega navodila. Zato so lekarne dolžne v celoti upoštevati določila tega navodila.

Lekarne oziroma zdravstveni zavodi in skupnost zdravstvenega zavarovanja določajo v medsebojnih pogodbah tudi vse ostale zahteve, ki izhajajo iz Pravilnika in Navodila.

19. člen

To navodilo velja in se uporablja naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS. S tem dnem preneha veljati Pravilnik o predpisovanju, izdajanju in zaračunavanju zdravil, ki se predpisujejo zavarovanim osebam, št. 02-3/71 z dne 27.1.1971.

Številka: 190-17/72-02/19

Kranj, dne 30. 5. 1972

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Kranj
Predsednik
Niko Sedej, l. r.

Predpisi občinskih skupščin

Občina Kranj

123.

Na podlagi 70. člena statuta občine Kranj, 34. točke 13. člena ustavnega zakona za izvedbo ustavnih amandmajev XXV do LII k ustavi SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 51/71), 3., 8. in 155. člena temeljnega zakona o prekrških (Uradni list SFRJ, št. 26/65 in 15/67) je skupščina občine Kranj na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 1. junija 1972 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o hišnem redu

1. člen

V odloku o hišnem redu (Uradni vestnik Gorenske, št. 8-72/69) se doda nov 27. a člen, ki se glasi:

Z denarno kaznijo 20.— din se kaznuje za prekršek:

1. kdor igra na dvorišču igre, ki bi utegnile ogroziti telesno varnost stanovančev ali povzročiti škodo na stanovanjskih hišah ali na nasadih ob stanovanjskih hišah;

2. kdor razgraja v stanovanjih, na hodnikih ali stopniščih;

3. kdor pljuva po hodnikih in stopniščih ali drugače ponesnaži stanovanjsko hišo;

4. kdor odlaga smeti na mestih, ki niso za to določena ali na mestih, ki so v nasprotju s predpisi o higieni;

5. kdor iztepava preproge ali druge predmete na oknih, balkonih in ravnih strehah;

6. kdor piše, pritrjuje objave, naznanila in obvestila na mestih, ki niso za to določena;

7. kdor zastavlja veže in hodnike, stopnišča in dvorišča s kakršnikoli predmeti ali postavlja kolesa in otroške vozičke izven določenih mest;

8. kdor postavlja na okna in balkone nezavarovane predmete in cvetlice, kdor zaliva cvetlice tako, da voda odteka po zidu;

9. kdor pred pročeljem stanovanjske hiše ali na zelenici zлага drva ali naslanja na zid kakršnekoli predmete.

2. člen

1. točka 28. člena se spremeni in se glasi: Kdor se ne ravna po določbah 14. člena in 1., 7., 8., 10., 11., 13., 14., 16. in 18. do 23. točke 15. člena;

3. člen

Dodata se nova 28. a in 28. b člen, ki se glasita:

28. a člen:

Predlog za upravno kazenski postopek za prekrške iz tega odloka daje za stanovanjske zadeve pristojni upravni organ, inšpekcijski organi, postaje milice, organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami, hišni sveti in oškodovanci.

Občani, delovne, družbene in druge organizacije lahko opozorijo na določene kršitve pristojni upravni organ ali inšpekcijski organ skupščine občine Kranj ali postaje milice. Ti organi morajo ugotoviti kršitev in storilca ter po proučitvi odločiti o tem, kako bodo ukrepali, vedno pa morajo o svojih ukrepih obvestiti tistega, ki jih je opozoril.

28. b člen:

Inšpektor za komunalne zadeve, komunalni nadzornik in delavci milice lahko takoj na mestu izterjajo denarno kazen, če je za prekršek zagrožena kazen 20.— din.

Če tisti, ki je storil tak prekršek noče takoj ali v roku 8 dni plačati izrečeni kazni, se zoper njega predlaga uvedba postopka o prekršku.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 36-05/1972-04

Kranj, dne 1/6-1972

Predsednik

Slavko Zafokar, i. r.

124.

Na podlagi 70. člena statuta občine Kranj, 3. in 8. člena Temeljnega zakona o prekrških (Uradni list SFRJ, št. 26/65 in 15/67) v zvezi s 34. točko 13. člena ustavnega zakona za izvedbo ustavnih amandmajev XXV do LII k ustavi SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 51/71) je skupščina občine Kranj na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 1. junija 1972 sprejela

O D L O K

o dopolnitvi odloka o javnem redu in miru v občini Kranj

1. člen

V 1. odstavku 18. člena odloka o javnem redu in miru v občini Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 25/67 in 27/69) se za besedo »inšpektorji« doda: »ter komunalni nadzorniki«.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 22-09/1969-06

Kranj, dne 1/6-1972

Predsednik

Slavko Zafokar, i. r.

Občina Kamnik

125.

Skupščina občine Kamnik je na podlagi 1., 5. in 6. člena zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Ur. l. SRS št. 7-80/72) ter 105. člena statuta občine Kamnik (Ur. vestnik Gorenjske št. 17-172/70 na 34. seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 2. 6. 1972 sprejela

O D L O K

o prispevku za uporabo mestnega zemljišča

1. člen

S tem odlokom se predpisuje na območju občine Kamnik obveznost plačevanja prispevka za uporabo mestnega zemljišča (v nadaljnjem besedilu: prispevek).

2. člen

Za mestno zemljišče po tem odloku se šteje zazidano in nezazidano zemljišče v ožjem gradbenem okolju občine Kamnik v smislu predpisov zakona o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč in komunalno opremljeno zemljišče zunaj ožjega gradbenega okolja, ki ga zajema urbanistični ali zazidalni načrt.

Za komunalno opremljena zemljišča se v smislu prejšnjega odstavka šteje zemljišče, na katerem so zgrajene dovozne poti, ki so priključene na cestno omrežje in na katerem je urejena preskrba s pitno vodo ter električno energijo.

3. člen

Prispevek se ne plačuje za mestno zemljišče:

1. ki se uporablja v vojaške namene ali na katerem so zaklonišča, prostori za pouk in bivanje enot teritorialne obrambe in enot civilne zaščite in prostori, v katerih se hranijo in čuvajo vojna oprema in druga sredstva oborožitve, katere določa občinska skupščina in jih zgradijo ali nabavijo delovne in druge organizacije, da bi izvrševale zadeve in naloge v zvezi s pripravami za narodno obrambo, določenimi v zakonu o narodni obrambi, če jih ne uporabljajo pretežno v poslovne namene;

2. na katerem so stavbe tujih držav, ki jih uporabljajo tuja diplomatska in konzularna predstavništva ali v njih stanuje njihovo osebje, ob upoštevanju načela vzajemnosti;

3. na katerem so stavbe, ki jih uporabljajo mednarodne in meddržavne organizacije ali v njih stanuje njihovo osebje, če ni v mednarodnem sporazumu drugače določeno;

4. na katerem so stavbe in prostori, ki jih uporabljajo verske skupnosti za svojo versko dejavnost in so po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč izvzeti iz nacionalizacije;

5. ki se uporablja za telesno-kulturne, vzgojno-izobraževalne, socialne, zdravstvene, kulturne in raziskovalne namene;

6. na katerem so komunalni objekti in naprave, javne ceste in železniške tirne naprave in z njimi neposredno funkcionalno povezane obratovalne naprave;

7. ki je določeno z urbanističnim dokumentom za perspektivni razvoj delovne organizacije, če ga delovna organizacija ne uporablja pri izvrševanju svoje dejavnosti,

8. ki ga pooblaščen organizacija za urejanje in oddajanje mestnega zemljišča pripravlja in opremlja za oddajo;

9. ki je namenjeno po urbanističnem načrtu ali zazidalnem načrtu za kmetijsko proizvodnjo;

10. ki je del eksploatacijskega območja za mineralne surovine.

Oprostitev prispevka za uporabo mestnega zemljišča po 10. točki ne velja za mestno zemljišče, ki se oddaja v najem.

4. člen

Prispevek mora plačevati lastnik, oziroma imetnik pravice uporabe, zakupnik ali uživalec zemljišča ali stavbe na njem (zavezanec). V stanovanjski hiši mora plačevati prispevek nosilec stanovanjske pravice.

5. člen

Prispevek se plačuje od m² uporabne tlorisne površine in sicer:

a) pri stanovanjih od uporabne tlorisne površine, ki je določena s tretjim odstavkom, 4. člena republiškega zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Ur. l. SRS št. 7-80/72, t. j. od čiste tlorisne površine sob, predsob, hodnikov v stanovanju, kuhinje, kopalnice, shrambe in drugih zaprtih prostorov stanovanja — garaže;

b) pri obrtnih prostorih tista površina, ki se neposredno uporablja za poslovno dejavnost, od zemljišča pa takrat, če se uporablja v poslovne namene (dvorišča, skladišča ipd.);

c) pri delovnih organizacijah tista površina, ki se neposredno uporablja za proizvodno dejavnost (vse etažne površine) ter poslovni pro-

stori in nezazidano zemljišče, ki jih organizacija uporablja v proizvodne namene ali je na njem pravica uporabe;

č) od nezazidanega zemljišča, ki je po sprejetem zazidalnem načrtu namenjeno za gradnjo, oziroma za katero je pristojen občinski organ izdal lokacijsko dovoljenje.

6. člen

Prispevek se sme uporabljati za graditev in rekonstrukcijo komunalnih naprav in objektov kolektivne potrošnje in sicer:

1. za mestne ulice in ceste, trge, hodnike, peš poti, dovozne poti, javne parkirne prostore in druge mestne površine, namenjene za promet;

2. za zelene površine po odloku o urejanju in vzdrževanju zelenih površin v ureditvenih območjih občine;

3. za omrežje javne razsvetljave;

4. za kanalizacijo, če v ceni niso vsebovani stroški za zgraditev kanalizacijskega omrežja za odplake atmosferskih in odpadnih voda.

7. člen

Oddelek za gospodarstvo in finance skupščine občine Kamnik izda odločbo, s katero odmeri zavezanec plačilo mesečnega prispevka za uporabo mestnega zemljišča ter v obrazložitvi navede elemente, na podlagi katerih ga je odmeril. Omenjeni prispevek pobira isti oddelek.

Zoper odločbo, s katero je občinski upravni organ odmeril prispevek, je dovoljena pritožba.

8. člen

Prispevek plačujejo uporabniki mestnega zemljišča mesečno vnaprej do 10. v mesecu. Prispevek se zbira na posebnem zbirnem računu in se prazni v sklad za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča na območju občine Kamnik.

9. člen

Sredstva, ki se naberejo na podlagi tega odloka, se uporabljajo po programu, ki ga v okviru smernic skupščine občine Kamnik sprejme upravni odbor sklada.

Zbrana sredstva izven urbanističnega načrta mesta Kamnika se porabijo na prispevnem območju za financiranje programa, ki ga pripravijo krajevne skupnosti in v okviru načrta sklada v smislu določil 6. člena tega odloka.

10. člen

Svet za komunalne, gradbene in stanovanjske zadeve skupščine občine Kamnik je pooblaščen, da v spornih primerih o dejanskem uporabljanju poslovnih prostorov in zemljišč za poslovne namene odloča, kolikšna površina spada pod obveznost plačila prispevka.

11. člen

Zavezanci prispevka za uporabo mestnega zemljišča po tem odloku morajo prijaviti oddelku za gospodarstvo in finance vse površine, ki so osnova za predpis prispevka in vse spremembe v 30. dneh po nastali spremembi.

V kolikor upravni organ sam ugotovi, da se dejansko stanje ne ujema s prijavo, ugotavlja stanje na kraju samem komisija, ki jo imenuje svet za komunalne, gradbene in stanovanjske zadeve.

12. člen

Območja, za katera se predpisuje prispevek in višina prispevka za uporabo mestnega zemljišča se določa s posebnim odlokom.

13. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Ur. vestnik Gorenjske št. 7-65/70 in št. 27-277/70)

14. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 020-29/72-I

Kamnik, dne 2. junija 1972

Predsednik

Vinko Gobec, i. r.